

[Tom Behnke]

i gang med en revidering af loven, når loven skal til at virke i praksis.

F.eks. lægges der op til, at der skal fastsættes grænser for, hvor længe oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må være i baserne, samtidig med at der lægges op til, at alle oplysninger, der har været offentliggjort, kan gemmes på ubestemt tid. Det er således bare et spørgsmål om, at man får offentliggjort oplysningerne, så kan de gemmes på ubestemt tid. Og som enhver kan se, kan en sådan bestemmelse meget nemt omgås. Det kræver bare, at medierne er opmærksom på at offentliggøre deres oplysninger, eller, som hr. Gert Petersen var inde på, at overføre oplysningerne fra edb til papir. Når en bestemmelse er så nem at omgå, kan vi lige så godt undlade at indføre bestemmelsen, medmindre vi som lovgivere vil gøre os selv fuldstændig til grin.

Så er der også bestemmelsen om, at Pressenævnet skal være medkontrollør i de rent interne databaser, hvilket naturligvis ikke er rimeligt. Det svarer jo til, at Pressenævnet og Registertilsynet løber bag ved journalisten og kontrollerer, hvad journalisten skriver på sin blok. Et sådant overformynderi kan vi ikke deltage i.

Hvad angår de registre, som udelukkende kan bruges af redaktionsmedarbejdere og journalister, er det derfor min opfattelse, at det er helt unødvendigt at indføre nogen form for særskilt lovgivning. Det må være rigeligt, at dette område er reguleret af medieansvarsloven, som tilstrækkeligt dækker de private interesser, således at informationerne er omfattet af loven i det øjeblik, man henter dem fra databaserne og fører dem ud i avisernes spalter.

Til gengæld er vi meget villige til at se positivt på den del af lovforslaget, der handler om registre, der er tilgængelige for andre end medierne selv, altså de mere eller mindre offentlige registre. Her er det klart, at der må være en eller anden form for videregående lovgivning, der kan sikre den enkelte borger mod forskellige former for udhængning, også fordi det vil være muligt at sprede oplysninger om en person via disse databaser, uden at det dermed er omfattet af medieansvarsloven. Vi er således enige i, at der skal være bestemmelser om egen acces og om sletning, berigtigelse, ajourføring og genmæle for den type registre, som ministeren har omtalt i lovforslaget. Om det så skal

være Pressenævnet eller kun Registertilsynet, der skal føre kontrollen, må bero på en vurdering af fordele og ulemper, og jeg skal allerede her meddele, at den vurdering er jeg ikke nået til ende med endnu. Det kan være, at vi under udvalgsbehandlingen kan få belyst, i hvilket omfang det er så bydende nødvendigt, at Pressenævnet får et indblik i disse registre.

Men resten af registre skal udelukkende reguleres via medieansvarsloven, som jeg har skitseret; det vil være rigeligt og tilstrækkeligt, det vil give den nødvendige sikkerhed og samtidig give medierne den nødvendige handlefrihed og arbejdsfrihed. Derfor skal jeg allerede nu annoncere, at vi vil stille de nødvendige ændringsforslag i udvalget på baggrund af, hvad jeg her har sagt, og så håber vi, at flertalsregeringen trods alt vil være åben under udvalgsbehandlingen.

Elisabeth Arnold (RV):

Uanset at der synes at være et stort og bredt flertal for hovedlinierne i dette lovforslag, skal det ikke få nogen til at tro, at det er en enkel og let sag, vi beskæftiger os med nu.

Det er magtpåliggende for mig som ordfører for Det Radikale Venstre at sige, at der er tale om en fundamental konflikt, som også flere tidligere ordførere har været inde på, nemlig konflikten mellem hensynet til ytringsfriheden og pressefriheden og hensynet til den enkeltes krav om beskyttelse af privatlivet. Med teknologiens fremmarch og indførelsen af informationssamfundet, som vi alle stifter bekendtskab med daglig, er især det sidste hensyn, nemlig til den enkelte, blevet meget, meget svært at håndhæve.

Det er også blevet utrolig uoverskueligt og utrolig vanskeligt at lovgive for disse områder; næsten inden blækket er blevet tørt på lovforslagene, har vi en ny teknologisk landvinding, som gør det hele fuldstændig omsonst. Jeg kan minde Tinget om, at vi for et par samlinger siden behandlede ophavsretsloven, og at vi har behandlet forslag om uindspillede bånd og om mulighederne for overhovedet at skaffe penge til de kunstnere, som optræder i de elektroniske massemedier. Det er fuldstændig som med vand, det løber gennem fingrene på én hele tiden; hver gang man har lavet en lovgivning, viser det sig, at der er omgåelsesmuligheder. Æteren er jo fri, og det er utrolig svært at få